

NIET -
ONTVANKELIJK

ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Klager twee keer te laat, dus niet-ontvankelijk

Sinds 1 april 2019 moet iemand die een klacht indient bij een tuchtcollege 50 euro griffierecht betalen. Wie niet – of te laat – betaalt, heeft pech: de klacht wordt dan niet in behandeling genomen. Er is geen hardheidsclausule: als de klager niet kan betalen, moet hij of zij die 50 euro maar ergens anders vandaan halen. Tuchtrechters waren destijds niet enthousiast over deze wetswijziging, omdat zij vonden dat het tuchtrecht – dat de kwaliteit van de gezondheidszorg moet bewaken en bevorderen –

laagdrempelig toegankelijk moet blijven. In deze zaak heeft de klager inderdaad het griffierecht niet (op tijd) betaald, en hij is dus niet-ontvankelijk in zijn klacht verklaard. Hij tekent beroep aan, dat de voorzitter van het Centraal Tuchtcollege op 18 december 2019 afwijst en verstuurt naar de gemachtigde van de klager. Die tekent namens de klager verzet aan tegen deze voorzittersbeslissing. Dat komt per aangetekende brief (verstuurd op 31 december) op 3 januari binnen. Maar het moest vóór 3 januari binnen zijn. Het CTG is

onvermurwbaar: jammer voor u dat uw gemachtigde vakantie had in deze eindejaarsperiode, daardoor de beslissing pas laat zag en dat de aangetekende brief er rondom de jaarwisseling drie dagen over deed. Hij had ook een koerier in kunnen schakelen of kunnen faxen, vindt het CTG. Dat is dan weer niet zo laagdrempelig allemaal. De niet-ontvankelijkverklaring blijft in stand.

Sophie Broersen, arts/journalist
mr. Antina de Jong, adviseur gezondheidsrecht

Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg d.d. 23 november 2020

Beslissing op het verzet in de zaken onder nummers C2019.281, C2019.282, C2019.283, C2019.284 en C2019.285 van A, wonende te B (C), appellant, klager in eerste aanleg, gemachtigde mr. H.A. Staal, advocaat te Laag-Keppel tegen D, huisarts, E, huisarts, F, huisarts, G, destijds kinderarts, H, kinderarts, verweerders in beide instanties, gemachtigde mr. drs. S. Slabbers, verbonden aan Stichting VvAA Rechtsbijstand te Utrecht

01

Verloop van de procedure

A, hierna klager, heeft op 28 juni 2019 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle tegen D, huisarts, E, huisarts, en F, destijds arts in opleiding tot huisarts, een klacht ingediend. Op 2 juli 2019 heeft klager bij dat college tegen G, destijds kinderarts, nu arts, en tegen H, kinderarts, een klacht ingediend. Bij beslissing van 15 augustus 2019, onder nummers 133/2019, 134/2019, 135/2019, 136/2019 en 137/2019, heeft de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle de klacht niet-ontvankelijk verklaard op de grond dat het verschuldigde griffierecht niet (op tijd)

van klager is ontvangen.

Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen.

De voorzitter van het Centraal Tuchtcollege heeft bij beslissing van 18 december 2019 de beroepen afgewezen.

Tegen deze beslissing heeft klager verzet aangetekend en een verzetschrift ingediend.

Verweerders hebben een schriftelijke reactie gegeven.

Het verzet is behandeld op de openbare zitting van het Centraal Tuchtcollege van 18 september 2020. Partijen zijn niet verschenen maar hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden mr. H.A. Staal en mr. drs. S. Slabbers.

02

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzet

2.1 In artikel 73b, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (hierna: Wet BIG) is bepaald dat klager en de beklagde tegen een beslissing van de voorzitter van het Centraal Tuchtcollege schriftelijk verzet kunnen aantekenen bij dit college. De termijn die daarvoor is gegeven is veertien dagen na de verzending van het afschrift van de beslissing van de voorzitter.

GEGROND

Gegrond, geen maatregel
Waarschuwing
Berisping
Boete

(Voorwaardelijke) schorsing
inschrijving register
Gedeeltelijke ontzegging
Doorhaling inschrijving register

2.2 Een afschrift van de beslissing van de voorzitter van 18 december 2019 is bij brief van dezelfde datum aan klager verstuurd. Klager had daarom, mede gelet op artikel 1, eerste lid jo. artikel 3, eerste lid Algemene termijnenwet, tot uiterlijk 3 januari 2020 de gelegenheid om schriftelijk verzet aan te tekenen. Het verzetschrift, gedateerd 31 december 2019, is op 3 januari 2020 per post door het Centraal Tuchtcollege ontvangen. Het verzetschrift is dus na afloop van de verzettermijn en daarmee te laat, ingediend.

2.3 Het Centraal Tuchtcollege ziet zich gesteld voor de vraag of de bepaling van artikel 73, zevende lid, Wet BIG, dat gaat over de beroepsprocedure bij het Centraal Tuchtcollege, analoog op de verzetprocedure kan worden toegepast. In dit artikel is bepaald dat, wanneer het beroepschrift na afloop van de beroepstermijn is ingediend, niet ontvankelijkverklaring achterwege blijft indien de indiener aantoonbaar dat hij het beroep heeft ingesteld zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden. Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat deze bepaling zich leent voor analoge toepassing. Hoewel een artikel als artikel 73, zevende lid, Wet BIG voor de verzetprocedure ontbreekt, blijkt uit de wetgeschiedenis niet dat de wetgever de mogelijkheid van een verschoonbare termijnoverschrijding voor de verzetprocedure uitdrukkelijk heeft willen uitsluiten. Het is dan ook niet aannemelijk dat het ontbreken van een met artikel 73,

zevende lid, Wet BIG overeenkomende bepaling voor de verzetprocedure berust op een bewuste keuze van de wetgever. Zo'n keuze zou ook niet voor de hand liggen gezien de korte duur van de verzettermijn. Het Centraal Tuchtcollege zal daarom nagaan of klager het verzet heeft ingesteld zo spoedig als dit redelijkerwijs van hem verlangd kon worden.

2.4 Klager voert aan dat de termijnoverschrijding is te wijten aan het feit dat de beslissing van de voorzitter van 18 december 2019 door zijn gemachtigde is ontvangen in de periode dat deze met vakantie was. Hierdoor heeft de gemachtigde pas op 30 december 2019 kennisgenomen van deze beslissing. Hij heeft vervolgens meteen het verzetschrift opgesteld en dit de volgende dag, op 31 december 2019, aangetekend verstuurd.

2.5 Het Centraal Tuchtcollege overweegt als volgt. De beslissing van de voorzitter is op 18 december 2019 verstuurd. Van een professionele gemachtigde in een tuchtprocedure mag worden verwacht dat hij bij afwezigheid toereikende maatregelen treft om ervoor te zorgen dat in die periode zijn zaken worden waargenomen. Dat heeft de gemachtigde kennelijk niet gedaan omdat hij pas op 30 december 2019 van de beslissing van de voorzitter heeft kennisgenomen en toen het verzetschrift heeft opgesteld, dat hij de volgende dag, 31 december 2019, aangetekend heeft verstuurd.

PRAKTIJKPERIKEL

EILANDJESGENEESKUNDE

In het academisch ziekenhuis ligt een 69-jarige man met een ernstige endocarditis. Hij is tevens bekend met hemochromatose, levercirrose en een hepatocellulair carcinoom. In verband met dat laatste staat hij op de wachtlijst voor een levertransplantatie, maar dat is op dit moment toekomstmuziek. Gezien de ernst van de endocarditis en het onderliggend lijden worden de risico's van een hartoperatie nu ook te groot geacht en wordt een conservatief medicamenteus beleid gevoerd voor de endocarditis.

Op een nacht krijgt de man een maagbloeding en tegelijkertijd een hartinfarct. De optimale behandeling voor het ene probleem (gastroscopie) staat de optimale behandeling voor het andere probleem (antistolling) in de weg en vice versa.

Derhalve wordt ook nu een conservatief medicamenteus beleid gevoerd, in de hoop dat hij het hiermee redt. Tegen het krieken van de ochtend stabiliseert hij, maar het blijft een wankel evenwicht.

Uiteraard zijn er tijdens deze opname diverse (sub)specialisten betrokken om hun plasje over het beleid te doen. Zo ook de vasculair geneeskundigen. De dag na de kritieke nacht, waarover uitvoerig notities zijn gemaakt in het epd, buigt hun team zich nog eens over de casus. Om vervolgens in de status te noteren: 'Start statine. Verder cardiovasculair risicomanagement via de huisarts.'

Schieten we hiermee niet een beetje door in de geprotocolleerde, academische eilandjesgeneeskunde?

Heeft u ook een perikel?
Stuur uw verhaal naar redactie@medischcontact.nl

2.6 Daar komt bij dat, wie een poststuk op oudejaarsdag 2019 bij PostNL aanbiedt er, anders dan klager betoogt, niet op mag vertrouwen dat dit poststuk op de eerstvolgende werkdag, te weten 2 januari 2020, wordt bezorgd. De gemachtigde had daarom zekerheidshalve, om een eventuele vertraging bij de postbezorging te ondervangen, het verzetschrift ook per fax kunnen versturen of per koerier kunnen laten bezorgen. Ook dat heeft hij niet gedaan.

2.7 Omdat het handelen van de, professionele, gemachtigde voor risico van klager komt, acht het Centraal Tuchtcollege niet aangetoond dat klager het verzet heeft aangetekend zo spoedig als dit redelijkerwijs van hem verlangd kon worden.

2.8 Omdat geen andere feiten en omstandigheden zijn aangevoerd of gebleken die tot een ander oordeel zouden moeten leiden, is de conclusie dat klager niet-ontvankelijk moet worden verklaard in het verzet omdat dit te laat is aangetekend. Het Centraal Tuchtcollege komt dus niet toe aan een inhoudelijke behandeling van het verzet. Dit betekent dat de beslissing van de voorzitter van het Centraal Tuchtcollege van 18 december 2019 in stand blijft.

2.9 Om redenen aan het algemeen belang ontleend gelast het Centraal Tuchtcollege de publicatie van deze uitspraak.

03

Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

- verklaart klager niet-ontvankelijk in het verzet;
- bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie en Medisch Contact met het verzoek tot plaatsing.

Deze beslissing is gegeven door C.H.M. van Altena, voorzitter, H. de Hek en Y.A.J.M. van Kuijck, leden juristen, F.M.M. van Exter en M.G.M. Smid Oostendorp, leden beroepsgeenoten en E.D. Boer, secretaris. Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 23 november 2020.

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

ACTUELE UITSPRAKEN

● Uroloog had moeten vragen of patiënt rookt

Patiënt is door een uroloog gezien wegens aanhoudende klachten bij het plassen. Uit de onderzoeken bleek geen duidelijke afwijking. De uroloog besloot tot een afwachtend beleid. Een jaar later kwam patiënt vanwege verergering van de klachten weer bij de uroloog en werd besloten tot een CT-scan. Hierna is de uroloog in een ander ziekenhuis gaan werken. Een jaar later werd bij patiënt urotheelcelcarcinoom vastgesteld. Klagers, de ouders van inmiddels overleden patiënt, verwijten de uroloog dat hij de patiënt onvoldoende heeft onderzocht en geïnformeerd en dat de dossievoering en overdracht onzorgvuldig waren. Het college oordeelt dat de uroloog de anamnese niet in het dossier heeft aangetekend. Ook heeft hij niet gevraagd naar het rookgedrag van de patiënt, terwijl roken de belangrijkste bekende risicofactor is voor het ontstaan van urotheelcelcarcinoom. Daarnaast had de uroloog, gezien de verergering van de klachten, een cystoscopie moeten verrichten om blaaskanker uit te sluiten. Klacht gegrond. Berisping.

RTG Den Haag, 23 februari 2021

● Instelling mocht niet dwingen tot coronatest

Cliënt is op grond van een crisismaatregel opgenomen in een kliniek. Zij heeft direct contact gehad met een persoon die positief getest is op corona. Nadat ze een coronatest of quarantaine weigerde, stelde ze zich agressief op. Hierna is ze fysiek onder controle gebracht, is de coronatest afgenomen, is ingrijpmedicatie toegediend en is ze ingesloten. Cliënt heeft hierover een klacht ingediend bij de klachtencommissie die de klacht ongegrond heeft verklaard. Daarop heeft ze een verzoek bij de rechtbank ingediend om de beslissing van de klachtencommissie te vernietigen. Ten aanzien van de ingrijpmedicatie en de insluiting oordeelt de rechtbank dat in de gegeven situatie beide toegepaste vormen van verplichte zorg voldoen aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. Ten aanzien van het gedwongen afnemen van een coronatest overweegt de rechtbank dat dit een ernstige inbreuk vormt op de lichamelijke integriteit en een wettelijke basis vereist. De rechtbank verklaart de klacht ten aanzien van de coronatest gegrond.

Rechtbank Noord-Holland, 16 februari 2021

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht. Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangetekend.

